

Werken met de nieuwe EVOA: eerste indrukken

Eerder koele reacties met zorg voor administratieve overlast en confidentialiteitsproblemen.

Sinds deze zomer is de nieuwe Verordening 1013/2006 over het grensoverschrijdend vervoer van afvalstoffen in werking getreden. We gebruiken vaak de afkorting van deze verordening 'EVOA', of in het Engels 'WSR' (Waste Shipment Regulation).

Drie FEBEM leden, die dagelijks te maken hebben met deze Verordening, hebben hun eerste indruk geleverd.

Martin Van Tuyl en zijn 500 medewerkers verwerken jaarlijks 1,25 miljoen ton papier in 20 verschillende sites verdeeld over Nederland, Vlaanderen, Brussel en Duitsland. Hiermee wordt een omzetcijfer van om en bij de 170 miljoen euro gehaald.

Martin Van Tuyl: "Met de oude Verordening ging het vlot voor het vervoer van niet gevaarlijk recycleerbaar afval (van de groene lijst) zoals papier en plastic. De nieuwe Verordening heeft geen administratieve verbeteringen met zich meegebracht, wel een aantal nieuwe problemen, voornamelijk door het verplicht gebruik van een nieuwe bijlage VII-document. Dit veroorzaakt een bijkomende administratieve last en dus ook een bijkomende kost per afvoer. Maar het probleem ligt vooral in het doorbreken

van de bestaande confidentialiteit van de inlichtingen die courant is bij internationale transacties."

Laat ons duidelijk zijn, Martin heeft geen probleem om de traceerbaarheid van de afvalstromen te garanderen voor de bevoegde overheden. Maar de namen van de ontdoener en de geadresseerde op éénzelfde document vermelden, kan bedreigend zijn voor de meerwaarde van de tussenpersonen in de recyclageketen gezien het een rechtstreeks contact (ook op het commercieel niveau) mogelijk maakt tussen de twee bovengenoemde actoren.

Martin Van Tuyl: "Aantasting van commerciële confidentialiteit tast de positie van tussenpersonen aan. Deze vervullen al jaren een belangrijke functie voor de kleinere oudpapierbedrijven, zeker inzake de export. Zonder deze tussenhandel zou het hoge recyclingspercentage van oudpapier nooit behaald zijn." Ook FEBEM en haar Europese Federatie FEAD hebben al verschillende malen gereageerd op dit probleem. De meeste kritiek komt nu echter van een aantal Europese en nationale federaties van recuperatiebedrijven, die blijkbaar iets te laat zijn wakker geworden. Als mogelijke oplossing wordt door sommige ambtenaren voorgesteld om twee documenten voor de fameuze bijlage VII in te vullen: één, volledig ingevuld, voor de overheden en één zonder de commerciële informatie voor de geadresseerde. Het nadeel van dergelijke oplossing is echter een verdubbeling van de administratieve last. Martin Van Tuyl zou liever systematisch bijlage VII invullen met de vermelding "diverse producenten" (zelfs indien er maar één is). Volgens hem zijn de objectieven van de EVOA, de bescherming van mens en milieu, voldoende gegarandeerd door de nationale wetgevingen en door de kwaliteitscriteria (EN 643-norm) voor gerecycleerd papier in Europa (enkel 13% van de jaarlijks gerecycleerde 58 miljoen ton wordt geëxporteerd buiten Europa).

Eric Waeyenbergh onderstreept dat deze reglementering de kleine lidstaten benadeelt: hoe kleiner een land, hoe meer afvalstoffen buitenlands worden verwerkt. Veel mensen onderschatten de financiële gevolgen van deze vaststelling. Geocycle verwerkt jaarlijks 150 000 ton afval, wat een omzet genereert van ca 23 miljoen euro. Hiervoor houdt zich meer dan één persoon fulltime bezig met de behandeling van 150 à 175 grensoverschrijdende dossiers in West-Europa (volledige kennisgevingsprocedure voor afvalstoffen uit de oranje lijst). Het is nog te vroeg voor een gedetailleerde evaluatie van de nieuwe reglementering maar één ding is duidelijk: de stijging van de administratieve last is een feit, zoals trouwens ook de stijging van de kost van de documenten (aankoop en behandeling door de overheid) in Wallonië een feit is. Omdat de nieuwe Verordening strikter en formeler is, krijgen mensen die nog niet op de hoogte zijn van de wijzigingen problemen. Bijvoorbeeld als ze niet weten dat er een formeel document (bijlage VII) én een geschreven contract tussen partners vereist zijn voor het grensoverschrijdend vervoer van afvalstoffen uit de groene lijst.

Eric Waeyenbergh: "De nieuwe tekst is inderdaad duidelijker, maar dit vertaalt zich niet noodzakelijk in tastbare voordelen. Zo voorziet het systeem van de preautorisatie dat de kennisgevingen een geldigheidsperiode kunnen hebben van maximum 3 jaar maar Wallonië heeft beslist dat deze nooit langer dan 1 jaar mogen zijn!"

Dierlijk meel valt niet onder de toepassing van de Verordening, maar onder de nationale bevoegdheid van FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen), via de Verordening 1774/2002. Door een gebrek aan afspraken tussen FAVV en de Gewesten vragen deze laatste om ook verder te werken met de kennisgeving ... dubbel werk dus!

Op de vraag wat er te verbeteren valt antwoordt **Eric Waeyenbergh:** "De «stilzwijgende» afspraken tussen lidstaten formaliseren in het kader van bilaterale akkoorden. Verschillende punten van het document voorzien in bijlage VII veroorzaken discussies door het gebrek aan een handleiding (in tegenstelling tot het kennisgevingsdocument) en door het feit dat sommige artikels van de Verordening enkel gelden voor de kennisgevingsprocedure (zoals de vereiste nationaliteit van de kennisgever of de mogelijkheid om tegelijkertijd als bron en geadresseerde te fungeren)."

Wilfried Verhaegen: "Eurowaste met zijn gespecialiseerde activiteit als overbrenger genereert wel een omzet van 4,5 miljoen euro per jaar en verwerkt jaarlijks een 40-tal kennisgevingsdossiers voor afvalstoffen uit de oranje lijst." In zijn beroep is snelheid cruciaal. Zijn beoordeling over de nieuwe Verordening is dan ook matig. "De dossiers mogen elektronisch worden behandeld en dat is prima. De bankwaarborgen worden enkel door de landen van vertrek vastgelegd, wat de discussies van vroeger heeft stopgezet. Maar de overheden nemen hun tijd om de dossiers tot in alle details te behandelen." Hij is ook geconfronteerd met het gebrek aan kennis, maar hier is het in hoofdte van de overheid: sommige bevoegde regionale overheden van lidstaten weten vandaag nog niet dat de nieuwe Verordening van kracht is! Voor Wilfried Verhaegen moet men geduld hebben tot alles in zijn plooi is terecht gekomen. Verhaegen: "Sommige interpretaties zijn nog niet duidelijk en verschillen van land tot land (vb. de karakterisatie als verwijdering of nuttige toepassing, voornamelijk voor de voorbehandelingsinstallaties). Hier zal men echter moeten wachten tot de publicatie van de nieuwe Europese kaderrichtlijn voor afvalstoffen om meer duidelijkheid te krijgen." Als conclusie gemengde gevoelens dus. Administratieve verzwaring, moeizame start, problemen met de commerciële confidentialiteit en met de harmonisatie van de interpretaties tussen de lidstaten. Maar de grenzen blijven open en tegelijkertijd beter gecontroleerd! En ondanks de vele kanttekeningen zijn we wel weer een stapje dichterbij een gelijk speelveld in Europa.

Bron: Met toestemming overgenomen uit FEBEM Focus Nr. 10